

فرهنگ‌رزی

پنج شنبه
۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸
۲۶ شعبان ۱۴۴۰
۸ صفحه/شماره ۴۱۱۸

حکمت روز

امام صادق (ع)

اهل دوزخ از این رو در دوزخ جاودان باشند که نیت داشتند اگر در دنیا جاودان باشند همیشه نافرمانی خدا کنند و اهل بهشت از این رو در بهشت جاودان باشند که نیت داشتند اگر در دنیا باقی بمانند همیشه اطاعت خدا کنند پس این دسته به سبب نیت خویش جاودانی شدند.

اصول کافی، ج ۳، ص ۱۳۵- ۱۳۶

مناجات

علامه حسن زاده آملی

الهی، در جات پدر و مادر مرا مزید گردان که اگر ایشان احسن نمی بودند، من حسن نمی شدم!

الهی، شکر ت که دارم کم کم مژه پیری را می چشم.

الهی، شکر ت که از ابلهان رنج می برم.

الهی، اگر حسن جهنمی است، جهنمی عاقلی را رفیق او گردان!

الهی، شکر ت که شب و روز به پرندگان بال و پر می دهم.

الهی، حسن از حرف «تا» کمتر باشد که فعلش چون ذاتش خاص اسم شریف است، تاء قسم خاص تو باشد و حسن نباشد.

الهی، در شگفتم از کسانی که چون و چرایی و کاش کاش گویند.

با شاعران

مشهد

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

یونس شکر خواه روزنامه نگار و استاد از تباطات اهل خراسان در آخرین پست اینستاگرامی، یاد استادان روزنامه نگاری را با یک عکس قدیمی گرامی داشت و نوشت: «روزنامه‌نگاری سم شیرین است. ذره ذره می‌نشیند و آرام آرام می‌برد به پیمنا. سید فرید قاسمی حالا در تحریریه‌ها نیست و همخانه تاریخ روزنامه‌نگاری است. از فریدون صدیقی خواسته‌اند به سندانج برود برای تکریم روزهای حضورش در تحریریه‌ها. اکبر قاضی‌زاده امروز عصر واپسین جرعه سم شیرین را چشید و هنوز تشنه است. حسین قندی پیش خداست؛ پیش حقیقت نگار اصلی و من هم تقدیر دیگری از همین نسل که همین اکبر نسل دایناسور ها خواند... دلم پایان می‌خواهد.»

طبیعت زیبای درگز

جاده درگز قازان بیگ

داربوش فرضیایی (عمو

پورنگ) در صفحه

اینستاگرام خود این

قاب مشترک بارضا

عنایتی فوتبالیست

پیش کسوت خراسانی

را منتشر کرد و در

شرح این پست نوشت:

«منم بچه بودم کارتون

فوتبالیست های

شمارو یاد می دیدم

آقای رضا عنایتی

گل. با احترام به همه

فوتبالیست های عزیز

و با معرفت کشور مون.»

مرکز تصویر برداری

در مانگاه خیره آل نبی(ص)

طرف قرارداد کلیه بیمه ها

رادیولوژی و سونوگرافی

انجام کلیه سونوگرافی های ساده و رنگی، غربالگری، کالرداپلر، سونوگرافی واژینال

و پستان توسط متخصص خانم

هیستروسالپنگوگرافی و کلیه رادیوگرافی ها

همه روزه بجز ایام تعطیل

آدرس: خیابان امام رضا (ع)، چهار راه دانش، نبش شهید حنایی ۱۹

روزنامه خراسان رضوی:

رئ‌به یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان

مدیر مسئول: محمد سعید احدیان

سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرگزی: مشهد، بلوار شهیدصادقی

صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵

تلفن: ۰۵۱-۳۷۲۴۰۰۰

نمابر دبیر خانه: ۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵

پدیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰

پيامك: ۲۰۰۹۹۹۰

چاپ‌مشهد: شهر چاپ‌خراسان

روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱

نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۵۰۱

یادداشت

قاسم علی خابدیده

مدیر کل آموزش و پرورش خراسان رضوی

در ستایش مقام معلم، این وجود انسان ساز

هر روز صبح که فرزندانمان را با هزاران امید و آرزو به مدرسه می فرستیم، هر روز ظهر که منتظر برگشتن آن ها از مدرسه هستیم یا هر زمان که به یاد خاطرات کودکی و دوران مدرسه خود می افتیم، نوری در وجودمان روشن می شود که امیدو اطمینان را بر ایمان به ارمغان می آورد. نوری که نشان دهنده تاریخی سرشار از اعتماد است. اعتماد به یک جایگاه، به یک نقش، یک شغل و یک افتخار به نام «معلم».

وجودی که قرار است مسیر پر پیچ و خم زندگی را برای فرزندانم گام به گام روشن سازد و در کنار مشق، حساب و علوم؛ درس محبت و عشق به او بیاورد و از او انسانی بسازد متعهد، مسئولیت پذیر، متعلق به فرهنگ اصیل ایرانی و متخلق به اخلاق ناب اسلامی تا برای ایران عزیز تلاش کند و بر پیشرفت جامعه اش سهیم باشد. با این حال شرایط اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی به گونه ای بیش از پیش که معلمان را برای ایفای درست نقش خود در کلاس و مدرسه با چالش هایی روبه رو ساخته است و کار برای شان سخت تر از گذشته به نظر می آید.

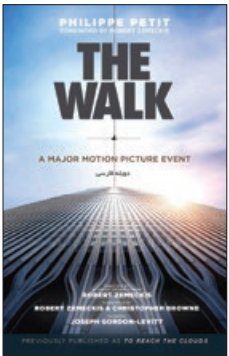
معلم برای معلمی کردن لازم است به دور از هر گونه دغدغه ذهنی و فکری در کلاس حاضر شود تا از قالب یک آموزش دهنده صرف خارج و به راهبری و روشنگر بدل شود، دست دانش آموزش را بگیرد و او را در پستی و بلندی هایی که در راه طولانی زندگی اش پیش رو دارد، همراهی کند.

معلم باید با دلی آرام و خاطری آسوده به دیدار دانش آموزانش برود تا فردایی روشن را به آن ها نوید دهد و چراغ امید به آینده را در دل ایشان نیز فروزان سازد. خواه ناخواه آن چه پیرامون معلم اتفاق می افتد، بر نگرش ها و رفتار معلم در کلاس اثر می گذارد، پس باید مهر بانی و صداقت را از جامعه خویش دریافت کند تا بتواند دانش آموزانش را قلبا نوع دوست و صادق تربیت کند. معلم باید خود فرصت تکامل داشته باشد تا بتواند زمینه را برای رشد و هدایت درست استعداد های دانش آموزش مهیا سازد.

معلمی که خود را نشانخته و نقش خویش را در هستی و اجتماع کم کرده است، نمی تواند نیرو های آگاه و مفیدی را تربیت کند، پس در چه نخست باید بر استعداد ها و توان روحی و معنوی خویش وقوف یابد و نقش خلیفه الهی خود در هستی آشود، سپس جایگاه شغلی و رسالت اصلی خود را بشناسد تا بتواند در کار تربیت، کامیاب شود و این مهم محقق نمی گردد مگر این که ما به عنوان اعضای جامعه، او را در دست یابی به این اعتماد به نفس یاری کنیم.

پس امروز باید نقش معلم را در تمام فرایندهم تعلیم و تربیت جدی بگیریم و بدانیم که کیفیت و کمیت آموزش و پرورش هم زمان با هم اتفاق می افتد و اگر چه برنامه ریزان و متولیان نظام آموزشی نیز در ارتقای آن سهم عمده ای دارند اما آن که نقش اصلی را ایفا می کند جز معلم نیست، بنابراین همه موظف ایم در هر جایگاه و نقشی که هستیم از مسئولان و مدیران ارشد دستگاه های دولتی و غیر دولتی گرفته تا والدین و حتی خود دانش آموزان کمک کنیم تا معلم بیش از این ها جایگاه واقعی خود را باز یابد. در این میان هفته بزرگداشت مقام معلم که همزمان با سالروز شهادت استاد فرزانه "شهید مرتضی مطهری" است فرصتی مغتنم محسوب می شود تا بار دیگر «معلم» را به عنوان اثر گذار ترین عامل محوری در توسعه و تعالی تعلیم و تربیت و ساختن مدرسه ای برای «زندگی» و ایجاد «نشاط» و «پویایی» در فضای آموزشی به جامعه معرفی کنیم و از تمام تلاش های این مردان وزنان که سفیران علم و دانایی اند و در طول تاریخ نماد بارزی از مبارزه با جهل و تاریکی بوده اند و از برکت خردمندی شان عقلانیت و تدبیر و خردورزی در قفسه آسمان ایران عزیز پر تو افکن شده است، قدر دانی کنیم.

دیالوگ

فیلم «پند باز» (The walk) کارگردان:رابرت مکیس

آدم ها، قصه ها

ملیحه رفیع طلب

آن به آموزش و پرورش و سپس موسسه حمایت از کودکان سرطانی مراجعه کردم. از زمانی که در این بیمارستان حضور یافتم، شکل دیگری از زندگی را تجربه کردم که در آن اشک و لبخند دیوار به دیوار هم هستند و صبوری و شکرگزاری بزرگ ترین درس هایی بوده که در این کلاس ها آموخته ام.»

وی ادامه می دهد: تازمانی که از نزدیک با این موضوع و سختی هایش مواجه نشده بودم، مشکلات زندگی برایم بسیار بزرگ بود و احساس می کردم با هر مشکل، زندگی به پایان می رسد اما زمانی که اندوه و رنج این کودکان و خانواده شان را دیدیم، فهمیدم اغلب مشکلات روزمره ما آن قدرها که تصورش را می کنیم، بزرگ نیستند.

وی تاکید می کند: این کودکان و خانواده شان را نادیده نگیریم. این جامی شود عشق را مشق کرد. غم و مشکلاتی که از لحاظ مالی بر دوش می کشند، بسیار زیاد است. ایجاد بازارچه هایی به نفع این کودکان کمک بزرگی به آن ها می کند. همچنین از همکاری انهم تقاضا دارم این کودکان را فراموش نکنند، ما همیشه با کمبود نیرو مواجه هستیم، اگر کسی مایل است در این مسیر ما را همراهی کند، به آموزش و پرورش مراجعه کند و در این مسیر با ما همراه شود.

آرزویم این است که فرصت تدریس به کودکان بیمار از من دریغ نشود

محدثه کریمی ۴۰ ساله، دیگر معلم فداکاری است که مدت چهار سال در بخش سرطان دو بیمارستان اکبر و دکتر شیخ، همراه کودکان بیمار بوده است. او برای من توضیح می دهد که ۲۵ سال است سابقه آموزش در پایه های مختلف مانند پایه چهارم را دارد. در این دو بیمارستان نیز از پایه اول تا ششم را تدریس می کند.

وی درباره حضورش در بیمارستان و برپایی کلاس درس برای این کودکان نیز اظهار می کند: وقتی از این طرح مطلع شدم برایم جذابیت داشت، به هر حال هستند کودکانی که با بیماری مواجه می شوند و نباید آن ها را رها کرد و از روند آموزشی شان غافل ماند. کریمی می افزاید: روند بهبودی بعضی از این بچه ها چندین سال به طول می انجامد و همین رنجوری تن و حضور مکرر در بیمارستان، روند تحصیل آن ها را نیز تحت تأثیر خود قرار می دهد و طبیعتا برای آن ها و خانواده شان نگرانی ایجاد می کند اما اگر معلم در کنار بستر دانش آموز حاضر باشد، از نگرانی و استرس او کاسته می شود و می تواند به موازات در مانش، روند تحصیل را هم آسان تر پیگیری کند. در کل نشاط این دانش آموزان بیشتری می شود و استوار تر با بیماری مبارزه می کنند. این معلم با سابقه ادامه می دهد: آموزش ها بستگی به شرایط کودکان دارد. پیش از هر چیز آن ها را از نظر جسمی، روحی

و تحصیلی محکم می زنیم و بعد از آن وارد مسیر تدریس می شویم و متناسب با هر کودک پیش می رویم. در موارد حادثه سعی می کنیم شرایط راحت تری برای کودکان فراهم کنیم که آموزش با بازی، یکی از شیوه های ما در این بخش است. سراغ انگیزه هایش برای این کار می رویم، لبخندی می زند و توضیح می دهد: رسالت ما تعلیم و تربیت است. با دانش آموزان در ارتباطیم و اگر چند روز نیناید جویای احوالشان می شویم. بیماری را و کسالت دانش آموزان روح مان را آزار می دهد و تمام تلاشمان را می کنیم تا در این دوران سخت، مانیز قوی تر و پیگیر تر کنارشان باشیم و احساس مسئولیت می کنیم. ارتباط مان با این کودکان فرقی با بقیه دانش آموزانمان ندارد و چه بسا که حساس تر و عمیق تر است. کریمی می افزاید: عکس العمل خانواده ها نیز در مواجهه با ما قابل تقدیر است و حمایت های خوبی دارند. همین که لبخندی می زنند و خیالشان از درس و تحصیل فرزندشان راحت می شود، به همه سختی های این کار می ارزد. در خیلی از موارد نیز آن ها هستند که پیشنهاد های سازنده می دهند و به مادر پیشبرد کار یاری می رسانند. گویا قرار است در بیمارستان اکبر تعداد نیروی بیشتر و روز های بیشتری برای این کار فراهم شود که در این صورت کمک قابل ملاحظه ای به ما و دیگر همکاران و بچه های می کند.

وی تاکید می کند: به داشتن یک روحیه قوی در این مسیر باور دارم، چون کلاس های ما باید پُر نشاط و انرژی بخش باشد. شرایط این کودکان واقعا سخت است و این ما هستیم که باید وضعیت و بیماری را برای شان قابل تحمل کنیم. البته تاکید دارم، هر چند این خدمت، زیبایی هایی دارد که قابل وصف نیست اما خالی از دشواری و تلخی هم نیست و همه این ها هم به واسطه رنجوری تن این کودکان است که ما را آنگین می کند. خدا اشکری می کنم که مرا در این مسیر قرار داد. آرزویم این است که پیچ و تاب زندگی این فرصت را از من دریغ نکند.